

Benvinguda primavera

Un relat de: [Canela fina](#)

Em posava nerviosa tenir una cita a cegues però l'excitació que m'aportava sempre guanyava al neguit. Investigava abans de la trobada perquè saber em donava seguretat, sempre amb el control entre les mans per poder-me descontrolar poc després, embolicats entre els llençols.

De reüll vaig veure com s'atansava cap a mi, pas tranquil però decidit. Vaig dissimular per jugar la primera carta, sempre amb l'as sota la màniga, era alt i prim, just quan va ser a una passa de mi em vaig girar. Silenci, mirades, un somriure, connexió.

Vam estar hores parlant, cada cop més a prop, quan em tocava la mà el cor se m'accelerava, a cada frec més excitada. Aclaparada, no esperava sentir aquesta química irracional que ja tenia oblidada.

Mentre escuràvem el tercer whisky ens van avisar que tancaven el bar, fusió de mirades, em va prendre la mà per alçar-nos, embolicant-me la bufanda un petó fugaç a la commissura dels llavis.

Esbufecs dins del cotxe entre besades que no trobaven on acabar, els vidres s'anaven entelant, mans juganeres furgant sota la roba, passió, fusió. Aprofitant una pausa per a recuperar la respiració, el motor es va posar en marxa.

El cop de porta em va ressonar a l'esquena, sentia la marqueteria clavada a l'espina, vam recórrer el passadís mentre ens anàvem traient peces de roba deixant un camí de cobdícia. Vaig caure damunt d'un llit que em va semblar la primavera, talment envoltada d'olor de roses, mossecs sota l'orella, escalfor molt endins, just allà on somriu el pensament.

Resseguint-me el cos, mans de pianista, podia sentir la música a la pell i ballar, ballava damunt seu per acomiadar un hivern que havia estat molt llarg, benvinguda primavera.

Els cabells esverats, abraçades i petons, es bevia el meu sexe assedegat. Me'l sentia dins meu, molt endins quan m'envestia i jo brollava, brollava sens parar. Entre carícies, mirades que no entenien d'on sortia tanta cohesió, em feia sentir bella. Els pits esvalotats a ritme dels gemecs, impacients per rebre tot el que els hi estaven a punt de regalar, pluja d'espurnes ardents entre esbufecs.

Silenci, acompanyat per la respiració accelerada, foc al cos, astorats.

Acabàvem d'iniciar la primavera.